૨૯૨૧

લોક પ્રીય ગાયન સંગરહ.

રચનાર

વોરા અબદુલહુશેન બાખરભાઈ શાએર

છાપીને પ્રસીદ્ધ કરનાર

ઈશુફઅલી અબદુલ તઇએબ

--:o:--

આવૃતી પેહેલી

મુંબઈ મધ્યે

ધી રોએલ પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં છાપીઓ

સંવત ૧

ઇ૦ સ૦ ૧૮૯૭.

કિંમત આઠ આના

લોક પ્રીય ગાયન સંગરહ.

રચનાર

વેરા અબદુલહુશેન બાખરભાઈ શાએર

છાપીને પ્રસીદ્ધ કરનાર

ઈશુફઅલી અબદુલ તઇએબ

—:o:—

આવૃતી પેહેલી

મુંબઇ મધ્યે

ધી રોએલ પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં છાપીછે

સંવત ૧૯૪૩.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૮૭.

કિંમત ચાર આના.

લાવણી ગુજરાતી

ચોક—૧

કીને સરવે સણુગાર પાણી ભરવાને નીકળી ચાર જની,
પાણી ભરી વેળાસર જઇએ ઘરમાં વાર જોતા હશે ધણી,
પેલી સુદર પાણી ભરીને કુવાપર બેઠી નાવા,
છેલ છબીલો આવો જોઇને લાગો તેને સમજાવા.
ચોળીના બંધ ખુલા જોઇને મનમાં લાગો પસતાવા.
લાગી કંટારી એના કલેજે જેવી લાગી બરછીની અણી,

ચોક—૨

છેલ છબીલે પાણી પીધું તારે થઓછે ઇશક ગરમ,
છેડા પકડીને લાગો કેવા મારા સાથ ચાલ થઇ જા નરમ
બીજી સુંદર કેવા લાગી મુઆ નથી કાંઇ તુને શરમ.
પાણીના બાંનેથી તું આવોછે કરવાને ભુંડા કરમ.
જાવા દેની કુવાપરથી હવે થઈછે વાર ઘણી.

ચોક—૩

કેમ મને રોકીને ઉભોછે અરે મારા દીલભર જાની,
મુકી દેની મારો છેડો કદીની આવ ભરવા પાણી.
છેલ છબીલો કેવા લાગો શાભળ મારી સુંદર રાણી.
મુકી દેવાનો તુને નથી ઘેર ચાલ મારી જાની.
ઘેર લઇ જાવાને લાગો એવી વાત આવીને બની.

ચોક—૪

છેલ છબીલો ચારે શુંદર લઇ ગયો સમજાવીને.
ઈશક કેતલી સાથે કીધો કંઇ દેખી આલ બનાવીને,
ચાર જણી મા કોરી કોન રઇછે અમર મનાવીને.
અબદુલહુશેન એમ કેછે શભામા હાજર જુવાબ દે [illegible]
પાન ખાઇને મો લાલ કીધું કરવા લાગો તું [illegible]

લાવણી બીજી

ચોક—૧

મા ફેરીને ચાલા જાઓછો નથી લાગતું તમને ખાસ.
ભારી પડયું હમારૂં બોલવું તેથી તમે થઈ ગયા ઉદાસ.
હાથમા તમારા ભરેલા આપશું બનાવીને એક ગુલાબનો ગોટા
ખોળામાં લઇને તમે રમારજો મોઢેથી કેજો નાનો મોટા.
તયાર કરીને આપો હાથમાં તારે તમને કેમ લાગો ખોટા.
હમારો ગોટા ન જોઇએ તો બીજાનો લઈ લો પડયો શું ટોટા
તમારી મારી બહુ દીવસની દોસ્તી તમે ના રેજો નીરાશ.

ચોક—૨

શકરીઆં બાફેલાંછે તમને ખવરાવીશું પેટ ભરીને,
નાખશુ તમારી કમરની અંદર કમરપટો એક સારો કરીને
ચંપી તમારી કરશુ પીઆરા કરાવજો તમે ઊંધા પડીને
ઠીક ચંપી ના થાય તો કેજો કરશું તમારા ઉપર ચડીને
શેરનું પસન ના આવીઊં વયારે તમે લીધો વનવાશ.

ચોક—૩

ધની કરાવી ના કરાવજો જગતમાં રૂશવાઈ તમારી પીઆરા
મોંમા લઇને દોડેછો ગુન વાશલીમાં એવા શુભ અરાશાર,
ફરવા દીઓની પંખો હમને કરશું હમે છે ગરીબ બીચારા
કરી કરીને કેટલું કરશું દુખી જશે ઘરી હાથ હમારા.
કયારે બગલમાં આવશો હમારા હમને તો દીલમાં લાગી આશ

ચોક—૪

હાથમાં લઈને દોરો લાકરી ને દીલમાં રાખોછો ગુમાન
એ ગુમાંન નઇ રેહેશે તમારો કોઇ દીન નીકળી જશે પ્રાન
અમરદાસનુ કેવું સારૂ ભલુ કરજો શરવનું ભગવાન
જે કોઇ દુશમન હોય હમારો તેનુ તમે કરજો કબલીઆ
અબદુલહુશેન એખીઆળની તારી કરી નાખીછે શતીઆનાશ

——૦✿૦——

ખીઆલ મારી જાનનો

ચોક—૧

મા દુખની કાની કેવાને આવીછુ મારી જાન

કાન ધરી સાભલોની મારી વાતે,
મારો ધણીછે ભુંડો કોઈ દીન કરશે મારાપર ઘાત
મા હુંતો સાસરે કદી નથી જાવાની—મારી જાન
મુવાનો જુલમ ઘણો ભારી,
મુવો મને પેરાવે લાવીને ફાટી તુટી સારી,
મુવાનો જુલમ કયાં લગી ખમીએ—મારી જાન
હવે હુંતા એનાથી હારી,
ચોલી મુવો ફારેછે રાતના કરેછે બહુ ખુવારી,

ઝુલ

મા બોલી રાંડ તારા ભુંઢા લક્ષણછે
માટીડા બઈરી કરે તે શું કારણછે.

મારી જાન—ચાલીજા તારા ધણીના શાથે (ચોક) ૧

ચોક—૨

નાનારે માઈજી હુંતો નથી જવાની—મારી જાન.
સાંસુ મને ગાળો આપેછે,
ધણીને દુરથી જોઉતો મારૂ તન મન કાપેછે
મુવા દેવરને જોવો નથી ગમતો—મારી જાન
જેઠ બહુ દમથી હાંપેછે.
મારો ધનીછે નાંગો એબ ના મારો બાપેછે.

ઝુલ

મા નવો યાર એક જોઈને હું કરવાની,
તું નઈ કરવા દેતો કુવે જઈ પડવાની

મારી જાન—મુવો મને મારેછે મુકી લાતે—(ચોર)

ચોક—૩

માં બોલી રાંડ તું જાની સાસરે તારે—મારી જાન૰
મા હું કબુ નથી જાવાની,
તુંબી રોટલો નઇ આપે તો તારે ઘેર ના ખાવાની,
મને નવો યાર એક સારો જોઇ કરવા દે—મારી જાન
એને હું ઘેરમાં લાવાની,
આહુંથી મીઠી વાતો કઈને દીલ સમજાવાની.

જુલ

મા હશી ખુશીથી હવે મને જવા દે,
તું નવા યારને મને લાવાદે.
મારી જાન—કરીસ સારો કોઇ મે સંગાતે. (ચોક) ૩

ચોક--૪

એટલું કઇને સીનગાર બદનપર કીધો—મારી જાન૰
ઢુંઢવા ચાલી નવો તે યાર,
દીલમાં કેવા લાગી મલજો મને એવો કરે કોઇ પીયાર
એટલામાં અબદુલહુશેન નજરમાં આવયો,—મારી જાન૰
કીધો વળી તેને ગલાનો હાર,
ચાલો મારે ઘરે રાખજો મારો સઉ સંસાર.

જુલ

મા હશી ખુશીથી હવે હું તો આવીશું.
એક નવા યારને ઘેર મારા લાવીશું.
મારો જાન—જમાલુદીનનો પકરો હાથ. (ચોક) ૪

લાવણી રંગત ખરી

ચોક—૧

કીધો સરવે સીનગાર બદનપર પોશાક જરની પેરીછે ખાશી.
આવોને વાલા હસીને બોલો દીલમાં જરા ના રાખો ઉદાસી,
માથું તમારૂં ગુમમજ જેવું બાલ તમારા કાળા નાગ.
કપાળ તમારૂ આરશી જેવું જોઇને દીલમાં લાગી આગ.
ભમર તમારાં કમાન જેવા નથી લાગતો કોઇનો થાગ
આંખમાંથી આંસુ તપકા તો બની ગયો મોતીનો બાગ.
કીઆ ગામથી આવાછો પીઆરા ને છો તમે હવે કહાના રેવાસી

ચોક—૨

નાક તમારૂ ચંપા જેવું જેમ ચંપાની કળી રાજન૦
ગાલ તમારા ગોરા ગોરા હું જોઇને થયો મગન
જીભ તમારી શાકર જેવી તેથી નીકળે મીઠાં વચન
દાંતછે દાડમના દાણા ઝબકી રહયાછે લાલ રતન.
હથના ઉપર લાલી પાનની ખાઇ પાંન તમે ના જાજો નાસી

ચોક—૩

ગલુ તમારૂં કોયલ જેવું પેહેરો ગલામાં નવસર હાર.
હાથતોછે મેંદીથી ભરેલા જોઈને દીલમાં કીધો વીચાર
જોબન તમારૂ લીંબું જેવુ જરાતો કરવા દોની પીઆર
કમમર તમારી ચીતતા જેવી હવે તો શું રહછે તકરાર
આટલો બધો સનગાર કરીને કીઆરે જસો તમો તીર પરકાસી.

ચોક—૪

કુલા તમારા કલીંગર જેવા જોવામાં આવા લાલમ લાલ
સમ કેલાના ઝાડના જેવી હવે લુંટાની દર્જી ધનં માલ
પગના અંગુઠા જોયા પીઆરીના સાહેબએ શું કીધો કમાલ.
અમરદાસ એમ કહેછે સભામાં કે જે શરાપો એવો લાલ
અબદુલહુસેન એમ કેહેછે સભામાં હમે તો છે સુરતના રેહવાસી.

ગુજરાતી સાત રોહેલી

ચોક—૧

સાતો શઇઅરે મલી મનસુબો કીધો.—મારી જાન૦
જાએ પનઘટના ઘાટે.
સાતો શઇઅર મલી કરેછે દુખ સુખની વાતે.
આ પેલી સુંદર સરવેને કેવા લાગી—મારી જાન
કરેછે જુલમ ઘણો ભારી
મારો મરદ પીને આવેછે પીઠામાં તાડી.
મસતાના થઇને સરવેને ગાળો દેછે.—મારી જાન૦
કરેછે બહુ મારી ખુવારી,
આવાના કાં પાળે પડી ફુટી કીસમત મારી.

ઝુલ

મારા સાસરીઆમાં નથી મને રેવાતુ'
મુઆ પીટાને ભુંડુ નથી કેવાતુ'

મારી જાન—રાતના મારેછે લાતે

ચોક—૨

આ બીજી સુંદર કહેછે સાંભળો બેની—મારી જાન૦
મરદછે મારો બહુ નાનો,
દારૂ પી આવીને મુવો થાયછે દીવાનો,
લોકો શીખામણ દઈને શમજાવેછે—મારી જાન૦
વાત માને કોઇની શાનો,
અલમસત થઇને ફરેછે જેવો હાથી મસતાનો.

ઝુલ

જે વખત નીસા ઉતરેતો ઘેર આવેછે,
મારા સાંમે હાથ જોડીને સમજાવેછે

મારી જાન—છાકટો થયો આજની રાતે.

ચોક—૩

આ ત્રીજી સુંદર કહેછે સાંભળો સજની---મારી જાન૦
પીએછે ભાંગોના લોટા,
એવાને શું કરૂં મુવાનાં લખણછે ખોટા.
જે વખત મળીને સરવે ભાંગ ઘુટેછે---મારી જાન૦
હાથમાં લઇ કુડી સોટા,
ભાંગમાં નાખી દુધ પીએછે કંઈ નાના મોટા.

ઝુલ

સઘળા લક્ષણથી પુરોછે ધણી મારો,
એવા લક્ષણથી નથી લાગતો પીયારો
મારી જાન—મુવાના ખોટા સંઘાતે

ચોક—૪

આ ચોથી સુંદર સરવેને કહેવા લાગી—મારી જાન૦
જુગારી મુવો મરદ મારો,
સાંજ સવાર રમવાને જાયછે એવો નઠારો
જે વખત રમીને ઘેર આગળ આવેછે---મારી જાન૦
લાગતો નથી મને સારો
મુવાને પુછુછું આજ શું જીતો ને હારો

ઝુલ

ત્યારે કેવા લાગો થયો જુલમ બહુ ભારી
મેં તો ગળાની કંઠી મુકીછે ગીરવી મારી
મારી જાન---એવી શપરમ બાના માટે

ચોક—૫

આ પાંચમી સુંદર રહીને કેવા લાગી
મારી જાન—જાયછે મારી ભર જુવાની
મારો મરદછે એંસી વરસનો હુ બાળક નાની
સાહેબ એ મને કાં એવુ કજોડુ દીધુ---મારી જાન૦
કહુંછું મારી કરમની કાંણી
હાથ પકડીને તાણુ મુવો કે દુખ દેછે શાની

ઝુલ

દુનીઆમાં રયુ શુ હવે મને જીવવાનુ
કઇ નથી ભાવતુ મને ખાવા પીવાનુ
મારી જાન---જાણે કોઇ પકડની સાથે

ચોક—૬

આ છઠી સુદર હશીને કેવા લાગી----મારી----જાન૦
મરદ મારો મળેછે આવીને
બજારનો મેવો ખવરાવેછે તે લાવીને
મોઢેથી મીઠી મીઠી વાતો કહેછે----મારી જાન૦
ખુશ થઇ મને મનાવીને
ગાલોની બુચી લે બગલમાં મુને દબાવીને

ઝુલ

આવી ખુશીથી બીજી ખુશી શુ ભારી
મે મારા મરદની ઉપર જાણ વારી
મારી જાન---કરો કોઇ એવો સંગાતે

ચોક—૭

આ સાતમી સુદર શાઅલી બોલી કહેછે----મારી જાન
ખીઆલ તુ ગાજે શદા એવા
અમરદરાસ ઉસતાદ કરેછે સાહેબની શેવા
સાતો શાઇઅરની કાણી કહી સભળાવી---- મારી જાન૦
ખીઆલ મનનુના મોતી જેવા
સાંભળી મારા ખીઆલ તોકનતુ લાગો ચોરી લેવા

ઝુલ

અબદુલહુશેનથી શુ ગાવુ ગાવાનો
મનસુબો કીધો આંહીથી નાસી જાવાનો
મારી જાન---મુવાના ખોટા સગાતે.

ખીઆલ બેહેરત પીલ

મુજે બાગો ચમનસે વો લેકે ચલા
મુજે ભાતીહે કોઇ હવાઇ નહીં.
મેરે શીનેમે જખમ લગેહે કઇ—મુજે૦
મીલતીહે ઉસકી દવાઇ નહી',
મે તો મુલકે અદમકો તો જાને લગા,
મુજે દેતાહે દીલબર રજાઇ નહી·
ઉશકે હીઝરમે મારા પરાહુ' મીઆં,
મેરી આતીહે અબતક કજાઇ નહી.
જોકે વાર લગાહે જીગરપે મેરે.
એશા વાર કોઇતો લગાઈ નહીં.
મેરા ધીઆન શનમશે લગાહે મીઆં,
મુજે દુનીઆકી ભાતીહે મજાઇ નહીં
જોકે આન ઓર અદાહે સનમકી મેરે,
એશી કીશુકી આનો અદાઇ નહીં.

ચોક—૧

તુ'તો શાહે જહાં તુજે દેખુ' કાંહાં,
તેરા મીલાહે મુજકો પતાઇ નહી,
જરા દીદ તેરા દીખાદે મુજે,
બીન તેરેતો મુજકો સફાઇ નહી
તુને તેગ નીધાશે તો મારા જીશે,
ઓતો આશક હરગીજ બચાઇ નહી
જોકે દાગ જીગરમે રહાહે મેરે,
એસા દાગ કોઈ તો રહાઈ નહી.
મેને રનજો અલમકુ' શહાહે તેરે.
એશા રનજ કોઇતો સહાય નહીં

ચોક—૨

જરા આકે ગલેશે લગાદે મુજે,
મને તેરી કરી કુચ ખતાઇ નહીં.
તેરે કુચેમે ખદમ રખાહે મીઆં,
મેરા કદમતો પીછે હતાઇ નહી.
દીન રેન મુજે અબ ચેન કહાં,
બીન તેરેતો આતી ધતાઈ નહી,
મેરે માહેલકા તું છુપાહે કાંહાં
મુજે દેતાહે કોઈ બતાઈ નહી
મેરા હાલ મે કીસકુ શુનાઉ સનમ
બીન તેરેતો મેરા ગવાઈ નહી.

ચોક—૩

કહે દાસ અમર એ મેરા સનમ
મેતો હરગીજ તુજશે ખપાઈ નહી.
અરે રાજી ખુશીશે બુલાલે મુજે
મેતો કરતાહું જોરે જપાઇ નહી.
અપના ગાનેકા તુમ મોકુપ કરો,
આગે ગાનેમે તુમકો નપાઇ નહી,
એ હુશેન કે છંદ શદાહે નએ
મેરે છનદપે કીશને કહાઇ નહી,
તીસને લબકાતો જીસને શહીદ કીએ.
એશા કોઇતો કોમો દગાઇ નહી.

ખીઆલ બેહેરે તવીલ

ચોક—૧

તીસને લબકોતો પાની મીલાએ નહીં,
ભુખા પીઆસમે યારો શેહેકા ગળા.
કરબલાકી જમીપે વોઈબને બલી.
જબકે તયાર હોકે ઓ રંનકો ચલા,
શાહ ઘોરેપર જબ અસવાર હુવા,
જાકે કુરીઓમે પુકાર હુવા,
જરા દેખો ઇધરકુ નજરતો કરો,
શાહા લરનેકો તો તયાર હુવા.
જબ હોને લગા વાં શોરો શીતમ,
ઓર રનમે તો એશા ગુબાર હુવા.
કોઇ તેગો તબરશે તો મારા ગયા
કોઇ શાહપે આકે નીશાર હુવા,
સબ બીબીઆં રોકે એ કેને લગી,
મેરે તીસને દહનપે કીયા આઇ બલા.

ચોક—૨

દીન તીનકે પીઆશે શહીદ હુવે,
જરા ખતરા ન પીનેકો પાની દીઆ,
અરે આગે બઆં મે કરંતો કાંહાં,
ઉને કોમે જફા નેતો ઘેર લીઆ.
હાય જેનબો કુમશુમ કેને લગી.
મેરે તીશને દહનકો તો લુંટ લીઆ,
કહુ બાળી શકીના એ કોમે જરા.
મેરે બાબાકું કીસને શહીદ કીઆ
મેરે બાબાકી લાસ બતાદો મુજે,
મેરે બાબાકા મે ચુમુગી ગલા.

ચોક—૩

શરપીતકે બાનું એ કેહેને લગી.
અરે હોતા હે એ કોઆ શોરો શીતમ.
મેરે બચેકું તુમને ઇત્રીમ કીએ.
જરા ખાયાના કુરીઓ તુમને રહેમ,
ઓતો ખાંશે નબીકે નવાસે મીઆં.
ઉશકે શરકોતો તુમને કોઆ લો કલમ.
જરા ખોફ ખુદાશે દરો તાં સહી.
કીયું કરતે હો ઇતના તો જોરો જુલમ.
જબ હલકપે ઉશકે વો ખંજર ચલા.
ઉશકા લાશા જમી મે તો જા તલમળા,

ચોક—૪

કહે દાશ અમર મે ફરૂં કીઆ જીકર.
મેરી આગે જબા મે તો તાબ નહી.
કહે લાલ એ મનનું શુનોતો શહી.
હુવે એશે નહોગે જનાબ નહી.
બલા આગે બઆં મે લીખું તો કાંહાં.
મેરે આગે તો કોઇ કીતાબ નહી,
એ હુશેન કે છનદ શદા હે નએ,
મેરે છનદકા મીલતાં જવાબ નહી.
કરબલા મેતો હોના શહીદ મુજે,
એ મેરી તો હરદમ એહીહે શલા.

—o—

ખીઆલ લંગરી શહાદત.

ચોક—૧

હાય મોમીનો મારે ગએ કરબલામે વો ફરજનદ અલી,
દોનો જહા મેં હુવે રહેનાગે કોઇ એશે વલી,
બીના ગુનાહ તકશીર અરે જાલીમો કીવ ઉશકુ મારાહે
લેકે હાતમે હાતમે ખંજર વો દો ધારાહે,
પરે હજારો જખમ તો વો પીઆશા ભી નહી પુકારાહે.
શીવા ખુદાકે ઉશીકા કોઇ નહીં શહારાહે.

શેર

આનશા ચેરા થા ઉશકા ઓરથા નાજુક બદન-
લાશ મેદામે અરીથી ઉશકી યારો બે કફન,
જીશને મારા હે ઉશે વો જાલીમ હુવે ઝનમ રશીદ
બીબીઆં રોતીથી શારી ઓર કરતી ચશમે નમ,
શુખે હુવે હલકપે અરે જાલીમ કીયું તેરી શમશીર ચલી

ચોક—૨

દગાબાજ કુફીઓને કરકે દગા ઇમામકુ બુલવાયા,
કર વો બલામે તીશને લબકુ ભી ન પાની પીલવાયા,
એશી મેહમાની કરીકે ઉશકા લાશા ખુનમે નીલવાયા,
દેખકર લાશા બીબીઓને ભી વહાંપર ગમ ખાયા.

શેર

અરે જાલીમોને મારાહે ઉશકો ઓર દીઆ રનજો અલમ,
બે ગુનાહ મારા હે ઉશકો ઓર કીઆ એશા શીતમ
જેનબો કુલસુમ રોતીથી વો શરકુ પીતકે,
હાએ કીવ મારા ઉને આયા નહી કુચબી રહમ.
જનતશે ફાતેમા ગમે અફશોશશે આઇ વો દીલજલી.

ચોક—૩

તીર જીગરપર ખાએ ઓર ઘોરેશે જબકે ગીરા ઇમામ.
હુવા પુકારા લાલ ફાતેમાકા અબ હો ગઆ તમામ,
જોકે માહીબ બાંને હુશેનથે રોતેથે વો શુબોશામ.
બીબી ફાતેમા હાએ જનનસે રોરોકરે કલામ.

શેર

છાતીશે લગાલું આજાવો મેરે પીઆરે,
વો કોનશે જાલીમ થે કે તુમકો ઈશ કદર મારે.
ઊને કુચ ખોફ નઆયાં અજાબે રોજે મેહેશરકા,
ન રોવો બશ કરો રોના અરે દીલબર હમારે.
બાનુબી શર પીતનીથી ઓર દીલકુ ઉશકેથી એ કલી.

ચોક—૪

જનતમે ફાતેમાબી થા ગોદીમે ઉશે કરે વો પીઆર.
ઓર કેહેતેથે અરે તુમ શાબર કરો મેરે દીલદાર
જીશને તુમે મારા હે ઊનકો ખુદાબી કરદેવે ફીનનાર.
અમરદાસકો હમેશાં યાદ તુમારી હે હરબાર,

શેર

કીઆ બના મજનુન પીઆરે એ મેરે ફીર ખીઆલ કુ
દીલ સદા માહેલ હે ઊશપે યાર મનનું લાલકા,
કુચ બઆ હોતા નહી મુજશી મેરે હુશનેનકા,
શીના લરજને લગ ગયા દુશમન અદુ ચંદાલકા,
અબદુલહુશેન બી યાદમે ફીરતાહે સો ગલી ગલી.

———(၀)———

રંગત લંગરી ખીઆલ મામા હજાનીનો,

ચોક—૧

માઇ હજાનીકા એ જહુરા દેખા શબોને હાલ હજુર
જીઆરત કરના જુકાના શરકો મોમીનો તુમે જરૂર.
ઊશ બીબીકી કહુ હકીકત શીતપોરકે રેને વાલે,
હજ કરનેકો ચલે મકકેકું શુનો ઉનકા હાલે.
ખાના પીના લીઆ શંગમે ઓર લીયા શંગ ધન માલ.
પાક જાતથે નમાજીથે વો ખુદા કે થે લાલે

શેર

દાખીલ હુવે ઓ બીબીઆં મકેમે લો એક બારજી
હજ કરી માગે દોઆ બકશો ગુના ગરારજી,
કરકે હજ આતેથે ઓ બીબીઆં હીદુસ્તાનમે,
આંઝુકો તુશાં લગા ઓર હો ગએ લાચારજી.
જો ચાહે શો ખુદા કરે ઓર કીશીકી કોઆહે ગી મગદુર

ચોક—૨

ઝાંઝતો શારા તુત ગઆ ઓર મુલકે અહમ પોચે દીલદાર
આ ઓર બેતી એક તખતેપે નીકળેથે ગુલજાર.
માછીઓને દેખા તખતા ઓર કીઆ શબને ઇથું પુકાર.
ખીચકે લાવે ઇશી તખતેકો ચલો શબ મીલકે પાર.

શેર

બેથકર મછવેમે માછી રૂબરૂ જાને લગે,
હાથ આતા નઇ વો તખતા બોત ધબરાને લગે,
જબ કહા માછીઓને એ જહુરા હે હજબ.
થકકે માછી પીછે આગમે બોત પશતાને લગે.
માનશા તકતા ચમક રહાથા ઉશ બીબીકા થા એશા નુર.

ચોક ૩

એક માછીકુ હુઇ બશારત માવા માછી થા ઉશકા નામ
ઉશ બીબીને ખાબમે આકે હકીગત કહી તમામ,
જાતો તુમ ગનદેવીકો જા મુલ્લાં તાજખાં ન રહે મુદામ
ખુદા વાસ્તે હમારા જાકે ઇતના કરના કામ

શેર

બાંધી કમર માછી ગનદેવીકું આ ગયા એક આનમે.
સબ હકીગત કે શુનાઈ મુલ્લાં લાએ ધીઆંનમે,
ઓર કહા મુલ્લાંને શુનલો મેરી એ બાતકો,
ખાબ હમકોબી મીલા ખુદરત હે કીઆ શુભાનમે
શોર લએ કરનેકો મુલ્લાં શુનકર ઉશ બીબીકા ઝહુર.

ચોક ૪

મુલ્લાં તાજખાનકો વો માછી દાંદી ગામમે લેઆયાં,
દરીયા કીનારે દેખા તખતા ઓર ઓહોત ગમકો ખાઆ
રોરોકે મુલ્લાં કેને લગે કીઆ ખુદાને એ દીન દીખલાઆ
હુવા મુખતશી માગી તખતા તીર આધે આયા.

શેર

લ શપે શર રખકે મુલ્લાં આંસુ તપકાને લગે,
તાબો તાકત ગઇ બદનકી ઓર ઘભરાને લગે,
લાશકો મુલાં ખુશબોશે જો નીલવાને લગે
આખરી એહે બઆં વાં ઉનકો દફનાને લગે
અગર બઆંમે જાદે કરૂગા તો ભુલુગા શાનો શકુર

ચોક ૫

સુરત ઓર બમબાઇકે લોગો જીઆરત કરને આતેહે
કબરપે ઊશકી અપને શરકો વહાં જુકાતેહે
જો કોઇ મુરાદ માગે અપને દીલસે વો મુરાદકો પાતેહે.
અમરદાશબી હરઘડી દીલ અપના બેહેલાતેહે,

શેર

આગે બઆ મે કીઆ લીખું દીલકો નહી આરામહે
રાતદીન ચુમુ કદમ ઊનકે મેરા એ કામહે
ખીઆલહે મેરા નઆં સુનતેહી શબ દંગ હો ગએ
મેરી જબાપે હરઘડી હરલેજે ઉનકા નામહે
કહા ખીઆલ અબદુલહુશેનને બનાકે યારો એ મજકુર.

લંગરી

ચોક—૧

શના શીફત હરઘડી જબાંશે મેરે રશુલલા હાકીહે
અગર શુનોતો શુનાવું શીફત કલામુલાંહાકીહે
ખાશ પએમબર હુવેહે ખુદાકે દીઆ ખુદાને ઉશકો નુર.
દો જહાંનમે ઉશીકે નુરશે યારો હુવા જહુર,
ઓર ઉશીકે નુરશે પીઆરે બને મલાએક પરીએ હુર,
શાની ઊશકે કોઈ કીઆ પોચે ઉશકી કીઆ મગદુર.

શેર

દેદી ઉશકો લો ખુદાને દો જહાકી શરવરી
યાદહે મેરી જબાપે ઊશકી યારો હરઘડી.
હમશર હુવા વો દોજહાંકાં એશા ના કોઈ હમશરી,
આગે ઉશકે શરજુકા ચુમે કદમ જીનનો પરી.
વાશ કુરાંપરનેકે અવલ સુરત બીશમીલાહાકી હે.

ચોક—૨

મહમદ મુસ્તફા આખરી હુવે દો જહાંકે શરદાર,
હમબી ઉશપર લાએ ઇશલામ કીઆ એ શરકો નીશાર,
જમી ઓર આશમાકે ઉશકા કીએહે ખાલકને મુખતીઆર,
શારે ફીરશતે મલક રીજવાન બી ઉશકે તાબેદાર.

શેર

શાન શૌકત તુજમે હે એશા ના કોઇ શાનમે,
શબ જહુરાહે ભરા તેરે વો દીન ઇમાનમે.
હરઘડી મેરી નજરમે તુએ મેરે ધીઆંનમે.
ચાહે તુ દુનઆંકો કર દેવે ફ્નાં એક આનમે,
જો ચાહે શો કરે વો શબ કુદરત હક ઉલ્લાહાકી હે,

ચોક—૩

એશે પએમબર હુવે જહાંમે મોજીજે દીખલાએ,
ખાશ- ખુદાશે ખુદાશી અપના વો રૂતબા પાએ,
દીઆ દીન ઈશલામકો રોશન નબી મુસ્તુશા કેલાએ,
લાખો કામકો૦ કીએ ઓર વોહી કામકો બર લાએ,

શેર

જો હુવે શરવર વોહી ફીર કોનશા શરવર હુવા,
દીન ઓર દુનઆંમે પારો શબકા વો અફશર હુવા,
જોકે ઉશમે અનવરી ફીર કોનશા અનવર હુવા,
સબકા તું વાલી હુવા વોર મેં તેરા કમતર હુવા,
શાનામે આગે કરૂં કીશતરે શના વલીઉલલાહાકી હે.

ચોક—૪

શા અલી ઉશતાદકે શરપે ઉશીકા હે લો ફજલો કરમ.
અમરદાશજી કહે તું દીખાદે અપના દેરો હરમ,
જીવાભોપત અલીમહમદ યાદમે ઊશકી હે હરદમ,
મનનુલાલ બી ઉઠા બેઠેહે શરપે તેરા ગમ,

શેર

આગે બયાં મેં કીઆ કરૂં યારો મેરે વો યારકા,
કુચ બયાં હોતા નહી પીયારે મેરે દીલદારકા.
દીલસદા હેરાન રેતાહે તેરે ગંમ ખારકા,
કબ મેદેખુંગા મકાં મેરે ગુલે ગુલઝારકા
કહા ખીઆલ અબદુલહુશેનને ખાકે કશમ વલ્લાહાકી હે

———:૦:———

ખીઆલ

ચોક—૧

મસ્ત હુવે મસ્તીમે સનમકી લીખા નામ મસતાનેમે.
ભરકેજામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાના ખાનેમ
વો મેરે મેહેબુબને મુજકો ભરકે જામ પીલાયા હે,
દીલ મેરા મસ્તાના હુવા ઓર ઉસીસે દીલ બગાયા હે,
દરદોગમ સબ ભુલ ગયા ઓર હુવા ઉસીકા સાયા હે,
જીસને પીયા મસતીકા પીયાલા વોહી મસ્ત કહેલાયા હે,
નામે ખુદાપે રખલે ભગાંશા કીંર ભટકે તુ જમાનેમે.

ચોક—૨

કોઈતો કેહેતા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હે,
કઇ એકતો મસતીમેં મસ્તહે કહેતે હમ મસ્તાને હે,
ખતરા જરા ના મીલા લો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હે
જીસને લબાલબ પીએહેં પીઆલે વોહી ઉસે પેછાને હે
ઢીવ ભુલા ફીરતા હેં મજાહે ઉસીસે દીલકું લગાનેમેં.

ચોક—૩

કોઇ મજે પાતાહે યારો પરકર ઉસકી કીતાબમેં
ઓર કોઇ પાતાહે મજે પીપીકે ઉસકી સરાબમે.
જીસને પીયા સરાબકો ઉસકી પોંહોંચા આલી જનાબમેં
ગુને ઓર તકશીર ઉસકી કબ ચે બીપતા હીસાબમે
બાતોપર તું ખીયાલ કર મેરે ફાયદા કયા સમજાનેમેં.

ચોક—૪

જીસને પીયાલા પોયા અધુરા વો દુનયામેં રહા ખરાબ.
ગુનેગાર વો હુવાહે રબકા ઓર વો રબસે પાયા અજાબ,
કુરગા ઠાકોર દાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ,
સુનકેખીયાલ અબદુલહુશેનકા દુશમકુ હુવા અકસીર ગુલાબ.
એતાલા બે સુરા બે ઢંગા મજા નહી કુચ ગાનેમેં.

ખીઆલ બીજો.

ચોક—૧

ફીદા હુવાહું ઉસ દીલભરપે ઓર મેરે દીલજાનીપે,
તન મન ધન કુરબાન કીયાહું વો મેરે લાશાનીપે.
માલ ખજાના છોડા મેને ઓર હુવાહું દીવાના,
લગાકે ટીલકું ઉસ દીલભરશે ઇશક કરૂંગા મન માના
મેહે માહોબતકી પીપાકે સદા રહુંગા મસ્તાના,
હાલ ફકીરીકા લે કરને ફીરૂંગા બસ્તી વીરાંના,
તરક કયાહું શાગ જમાના ધીયાન લગા નુરાનીપે.

ચોક—૨

ઇસી તરેસે હમને યારો જાનો માલ નીસાર કીયા,
આઠ પેહેર દીન રેન ભલા લો ઉસદીલભરસે પીયાર કીયા
છોડી અમીરી કરી ગદાઇ ઓર ઉશે મુખતાર કીયા,
ગલેસે હમને લગાયા ઉસકો ઓર ગલેકા હાર કીયા,
નાદાંહુ બે અકલહું પીયારે દેખ મેરી નાદાનીપે.

ચોક—૩

હરશાએદ હરઘડી ઓ જાની નામકું તેરે ધાતાહું.
ધીયાંન તેરા હરવખત હે મુજકો ઓર ન ધીઆંન લગાતાહું
હાશીલ હો દીદાર તેરા કમમે મીલનેકો ચાહતાહું,
હીરસો હવા દુનયાકી છોરમેં નામકો તેરે ગાતાહું.
કીયા તશત દુખ માલો જાનકો તેરી વો સુલતાનીપે.

ચોક—૪

શા અલી ઉશનાદ કહે બીન તેરે હમે કાંહે આરામ,
દુરગા ઠાકોર દાશ અમરકી જબાંપે તેરા નામ મુદામ
વજીર મનુલાલ કહે તું પીલાદે મે વેદતકા જામ,
વોહી નસેમે ચુર રહું ઓર ફીરૂં ભટકતાં શુબે શામ,
કુંશેન કહેતા કીયા કોઇ કહેગા મેરે ખીયાલ હક કાનીપે.

ખીયાલ શીકીશતા.

ચોક—૧

ગશ ખાકે કઈ ગીરે જમીપે ઓ દેખાતીરો કફન ગુલાબી
બદનકો તેરે જો જીસને દેખા ન દેખાવે શા બદન ગુલાબી.
લરી જબ આંખી વો તેરી મેરી તો દેખા લાલે રતન ગુલાબી
જો નેન દોનો તેને હીલાએ હીલાથા ચરખે કોહોન ગુલાબી
ઓ દોનો લબકો તુને હીલાએ તો નીકળે શીરી શુકન ગુલાબી.
વો હસન તેરા ગજબ હુવાહે જો દેખે ગુનચે દહન ગુલાબી.
આહામે દુબાં ઇશુર જબશે વો દેખા આહા જકન ગુલાબી.

ચોક—૨

લગે જખંમપર જખંમ જીગરપે હુવાથા પેરહન ગુલાબી
ફીદા હુવાસું હુશનપે તેરે તુ મીશલે બાગો ચમન ગુલાબી,
શાનશે તેરે શના શીફતહે લગાદે મુજશે લગન ગુલાબી.
પોચાદે મુજકો મુલકે અદમકો વો દેખું તેરા વતન ગુલાબી.
જમાલ પાકે હુશન શમાકા ઓ મીશલે મુશકે ખતન ગુલાબી

ચોક—૩

હે દો જહાંકા ઓ *શરવરેદી ઓર શાહે જમન ગુલાબી.
કીશીકો મારે કીશે જીનાવે કરે વો અમનો અમન ગુલાબી.
શીતમબી દેખા રહમબી દેખા રહમશે દેખા ચમન ગુલાબી.
મોત જીંદગી હે હાથ ઊશકે વોર વો મેરા શહન ગુલાબી,
ઢુંઢતા ફીરતાહુ મે ઊશીકો કહાંહે મેરા શજન ગુલાબી.

ચોક—૪

શા અલી ઉશતાદ અમરકા એહે બચન ગુલાબી.
વજીર મનનુ કહે સભામે દલાંશે લાવો વજન ગુલાબી.
મોજમ મીશરાહે ચુશત મજમું બનાકે ગાવે હુશેન ગુલાબી
અબ ચુપકે ચુપકે યાંહાંશે ભાગો શભામે આયા બબન ગુલાબી.
દાઉદ આશક કહે હરઘડી મલેગા કબ મનમોહન ગુલ.બી.

ખીયાલ શીકીશતઃ

ચોક ૧

ઉઠા નીંદશે ખુલી જો આંખે શનમકા દેખા બદન ગુલાબી.
ન તાબો તાકત રહીથી ઉશકો જો દેખે બાગે રતંન ગુલાબી.
પાનકું ચાબા વો મુખકે મીયાને વો નીકળે શીરી શખુન ગુલાબી
વો હશતે હશતે જો આએ લરગઇ નજરમે આએ દહન ગુલાબી
ચાહામે દુબેહે કંઈ એક આશક ઓ દેખા ચાહા જકન ગુલાબો
ગલા શુરાઇ જો દેખા ઉશકા તો ભુલા અપના ચલન ગુલાબી.
શના શીફત કીયા કરંમે ઊશકી ઓ મેરા શાહે જમન ગુલાબી.

ચોક—૨

પોશાખ પેની જો ઉશને રંગી ઓર બુહે મુશકે ખુતન ગુલાબી
ન ચેન પરતીહે મુજકો યારો વો એશી લગ ગઇ લગન ગુલાબી
દશતોમે મેદી લગાકે પીયારા વો દેતા શબકો બચન ગુલાબી
ફીદાહું મે ભી ઉશપે યારો ઓ તાજહાક શાહન ગુલાબી,
મકાંહે ઉશકા વો લાં મકાં હે ઓર વો ચરખે કોહન ગુલાબી

ચોક—૩

ગશકો ખાકે ગીરે જમીપે જો દેખા તેરા ચમન ગુલાબી,
મીલા ન મુજકો કાંહાં તે ઢુંઢું ઓ મેરા યારો શજન ગુલાબી,
જખંમ લગેહે જીગરપે મેરે ગયા મેરા મન મોહન ગુલાબી,
ચુર હુવે ઉશ જખ્મેશે યારો ઓર હુવા પેરહન ગુલાબી.
ખુનમે તર હો ગએ જખમશે મીલા ન લાલે એમન ગુલાબી.

ચોક—૪

શા અલી ઉસ્તાદ અરબશા અમર કસુ નશો સુખન ગુલાબી,
અલી મહમદકા હે ખીઆલ મોજુ વો રહે ઈશમે વજન ગુલાબી.
હુશેન આશક બનાકે ગાવે હે શેર શુરત વતન ગુલાબી,
ઇશુફઅલી ઈવ કહે હે યારો કાંહાં હે તેરા ગબન ગુલાબી,
જરા ખુશીશે હશે ઓ દીલબર તો દેખું ઉશકે દહન ગુલાબી.

જાહેર ખબર.

આ ગાએનની ચોપડી નીચે લખેલે ઠેકાણેથી રોકડી કીમતે વેચાતી મલશે.

મુંબઈ મધે:

ધી---રોએલ છાપાખાનામાંથી મલશે ઠે૦ બાહરકોટ બાજી પાલા લેન ઘર નાં૦ ૮૯

વોરા—અબદુલતૈએબ મુલા અબદુલકરીમ બુક બાઈ નદરની દુકાનેથી મલશે ઠે૦ બાહરકોટ બુશારી મોહલામાં

સુરતમાં

મી૦ ચાંદાભાઈ અલીભાઈની દુકાનેથી મલશે ઠે૦ નાન પુરાના બજારમાં

મી૦ કરીમભાઈ રેહમતુલાની દુકાનેથી મલશે ઠે૦ નવી શરક ઉપર મોતા બરીઆન આગલ.

સમાપ્ત